

בשיטה השנייה עמד על מעלה של שבת מברכים שהוא גם ערב ר'ח', שאנו ברכת החודש צמודה לראש החדש. לאחר מכן הסביר בארכיות את ההוראה מפ' תולדות ההוראה היא, שעל יהודי ליצור "תולדות" בעולם, ובכבודה זו מוחלקת לשניים: עבדות "יעקב", "איש חם יושב אוהלים" – לימד התורה בתמיינות, ועבדות "עשה", "איש ידוע צד איש שודה" – ליצאת ל"שודה" ולצד" ממנה עברו הקב"ה. בין הדברים הרווחיים שהכוונה היא לכל אחד ואחד. הורה לשיר את הניגון לפני מאמר, ואמר מאמר ד"ה, "ויאמר לו הונתן וגוי".

שאל השאלה על פירשיי ועל ההערות לוזה. לאחר מכן עורר על המנתג להשתדל שילד ישראלי יתנו זדקה כימי התנוכה.

במשך השיטה דבר בחריפות ובכ庵 רב על כן שבטים חדש תשרי ביקש שידפיסו מחדש חוברת י"ב הפסוקים ומאו עברו $\frac{1}{2}$ שבועות ועודין אין אפילו חוברת אחת והילדים סוכלים! הרב אמר שכ"ה נס בוגע ל"כללו תפארת זקנים לוי יצחק" – הוא ציפה שיוקמו "כלולים" רכיבים ותחום זאת קיבל שאלות בסגנון: מי יהיה היישוב-ראש? ...

הרב הבהיר התבטה בכיתויים חריפים ואמר שימוש הימי יכול לבוא לפני $\frac{1}{2}$ שבועות ומכבים אותו הוא אמר שאין זה מעניין לחלק עזה' ולאחר מכן מציין לעסוק בו. מה החשש? שמא יהיו יותר מדאי הוכחות? – שייהיו יותר מדאי, אך הלא עתה אין אפילו אחיה!

שדריך בדבר "כללי תפארת זקנים" אמר שיש ככל הטענים שחילק מהזקנים אינם שפויים בראותם... בקשר ל"טעה" זו סיפר שקיבל מכתב מקומות מסרים ובמכתב מסויר שביקר שם בחג הסוכות בחורע עם ד' המינס בידו. היה שם זקנים שחשבו לבתיהם שפוי בראותם. והנה כאשר ראה את הבחוור ואת ד' המינס התעורר מהזוויח, החל לקלוט את הנעשה סביבו ובירך את הברכה מתחילה ועד סופה לתמהון כל הרופאים שט'

בYEAR את הרש"י ואת העזרות לוזה, בקיצור עקב השעה המאוחרת, הזכיר על דבר הברכה האחרונה והחל לשיר "ווי וואנט משיח נאוי" כשהוא מורה לילדים להצטרכ לשירה ומהו כפאים במרץ.

๖๖

מספר תשובות שענה הרב בchodש זה

קטע מתשובה בעניין היישיבה-גדולה במרוקו
אלא שאין מקום שתהיה ע"י גזירה מלמעלה כ"א ברצonus הטוב של התלמידים ואני מאשר ומעודד ...".

๖๗

לחנן שכלו היה בת כהן כתב:

"יהא בקי בתוכן (לא בתיבות) מסכת א' (הקטנות)".

ראשיחודש כסלו

במוצאי ש"ק, אור לר"ח כסלו, נערבה באולם הקטן של 770 "סעודת מלוחה-מלכה והחותנות רבתיה של אן"ש והת' לרגל ר"ח כסלו חשל"ח, שאז נסע הרב ללבתו בפעם הראשונה לאחר מה שאירע בהקפות שמיניעצת. השתחפנו בחותונות זקני אן"ש והוא נMSCה עד מאוחר. לאחר תפילה שתורת קרא הרב את הורב החזוק לחדרו והורה לו לארגן ערכות מפחח עניות למאמרי אודה"ז. (פרטים נוספים וכן על השתלשות העניות בימים הבאים – בסוף החודש).

יום ג', ג' כסלו

לחפילת ערבית הובאו עשרה ילדים מ„אהלי תורה“ שהגיעו לדרגת גנרטל. הילדים חבשו כובעים וסמלים מיוחדים וכשנוכנס הרבי התכנס בסמלים וחידך קלות. בסיום התפילה החלו הילדים לשיר „עווץ עזה“ וכור' והרבici הכה קלות בדיו על השולחן כאות עידוד לשירותם. לפני צאתו החלו לשיר „איך צדיקים“ וגינך את ידו כאות להגברת השירה. (נדיר שיקרה כך בבחיכנס הקטן). כפי הנראה הובאו הילדים לתפילה מאחר שהשיהחה חזרה שנאמרה בשבת נתנה דחיפה חזקה לעניין של „צבאות השם“. חבורות של י"ב הפסוקים נdfsso ע"י צא"ח מיד במוצאי ש"ק וכעבורה מספר ימים נdfssa מהדורה שנייה ביתר הידור. הגדיל לעשות אברך פרטיו והדריפס בעצמו מהדורה צבעונית על ניר מיהר, עם ציורים חדשים. גם החלו בהכנות לארגן ממשי של „צבאות השם“. ציירו סמל עברו „צבאות השם“, אולם הוא הוחלף מאחר שכאשר הכניסו אותו לרבי כתוב כי „ציור השם וקרניו (שבתוון תה"א) – הוא בדיקוק דגל יאנפואן וצבא שלה“.

יום ח', ח' כסלו

לאחר תפילה מנוח נכנס אל הרבי הרב שמהה עלבערגן, יונ"ר אגדת הרובנים, ושזה עמו עד תפילה ערבית (בשעה 7:00). השיהחה נערכה בגן-עדן התהווון".

יום ב', ט' כסלו

בשעה 6:00 בערב הוידעו מהמוסכירות שב-30:9 תתקיים החותנות. בתפילה ערבית אמר הרבי קדיש. שנוכנס לחותנות שרוי „וְיַוְאנֵט מָשִׁיחַ נָאֹו“ והרבci הורה, בתנופות-יד נרצה להגביר את השיהחה. את השיהחה הראשונה פחח עניין „פְּדָה בְּשָׁלוֹם נְפִשִּׁי מִקְרָב לִי“ וסביר את עיין „מִקְרָב“ ושהנצחון הוא באופן של „פְּדָה“. ההוראה משיחא זו הייתה בדבר הגברת הפצת המعتقدות חוצה וועל' יהודית לדעת כי חושך הגלות נודע כדי שייהי „ליל כלום יאיר“ – יתרון האור מתוך החושך.

כשהגיע הרכבי בוקר ל- 770" הודיע על המוערות. בשיחה הראשונה עמד על הרכבות שבירכיהם בכל חתונה של כל יהדי. הסביר שאר על פי "אין דעתיהם שות", בכל זאת, נסח התפילה והרכבות הוא אחד אצל הכל. וסבירה לכך היא משום שזה קשור בעצם הנפש של כל אחד אשר כוה מתחווים כולם.

השיחה השנייה היהת כהמשך לראשונה. דיבר על הקשר שבין מה שדובר לעיל עם פרשת וישלח. הסביר שכל ישראל נכללים ב- "שיטים ריבוא", ובכללות יותר ב- "שבעים נפש" ובכללות יותר ב- "בשבעים נפש" שעל לידה האחרון שבhem מסופר בפרשה. קישר את הדברים גם לתחילה הפרשה שמה הפיק את החוראה בעבורו האדם, אשר יש לקיים את הויילח מלאים את עשו"ו – לפועל גם בעולם ו"לרותם" את הכת שבעואה"ז לקודשה, שוו עבדות בעלייתשובה. בסיום השיחה דיבר על ענן "פרו ורבו ומילאו את הארץ".

אמר מאמר בניגון של שיחה, ד"ה, "וכל בנוין לימודי ה גני". לאחר מכן עמד על שני פסוקים שבראשון מוקשה פירוש"י ואילו בשני היל בכורתי-סורה. בן הרגש בדבר חדש המנתג של נתינת הזרקה ע"י ילידים בחנוכה. בסיום השיחה הזכיר לארגן "פאראד" של "צבאות השם" בחנוכה.

לאחר מכן צרך לחוץ קושי ולא מפרש דבר. בן עמד על העורות לוhor, ובסיום השיחה אמר שאו הוי "הילים רכיס", אולם עתה איןום "רכיס" כבוד והם מחייבים למשיח בתשוכה גדולה. לאחר שיחה זו החילה לשיר "ווי ואנט משיח נאו", ומחה בפיים במרץ רב.

בתחילת שיחה זו, כשה Amar שישי פירוש"י הקשור בגאולה, של באריכות את הטעות המרה שלפיו אנו עומדים באתחלה דגאולה. הרבי דיבר בכאב על המצב באה"ק שמספר הילדים שאינם מקבלים חינוך יהורי באיז-ערוך מלאה שכן מקבלים. הרבי החבטא שלידי ישראל המוסלמים בפיו מסתובבים בראש כל

חוצחות ואפלו לא ראו מימייהם ספר תורה כמו כן, אמר הרבי, גם בחו"ל מספר הילדיים המקבילים חינוך יהורי בלבד והוא עצם ביתור, ואילו העסקיים עוטקים בדברים אחרים לגמרי ובכינויים "עושים טוביה" ובסוף היכינום, והשני, והשלישי (ומנה כך עד למוקם העשيري) הרבי אמר כי המקום הראשון, והשני, והשלישי צרך להיות מוקדש לנושא החינוך!

בair את הקשיות על רשי"י ואמת העורות לוhor ובסיום השיחה אמר שהחדרי ייכריו על ה- "מליה-ימלכה" שנערכה במתאי ש"ק וזה עבר מבחן נ"ק. החריו על כך והרבינו נתן בקבוק משקה (שפך לתוכו מעט יין מכוסו) וכן את ה- "מזנות" עכורים ה- "מליה-ימלכה".

הורה למוציאר ר"ל גדור לחתת "לחיטט" ל- "צבאות השם", והורה לשיר את "ארש נפולין". הוציאר על הרכבה האחורייה והורה בידו להגביר את שירות ה- "ווי" ואנט משיח נאו". ההתוועדות נסתיימה ב- 20:4, מספר דקota לפני השקעה.

יומן ב', ט"ז כסלו

בערב הגיעו ל- 770" מכפר חב"ד ר' זושא ריבקין, נכאי ביהיכן"ס "ביתן מנהם", והביא עמו תתיות של אנ"ש ואוהדי חב"ד המומינות את הרבי ואת

בשיחה השני דיבר על כך שגאות אדמור' האמצעי הייתה תקופה ארוכה לאחד גאות אדה"ז ולאחר שכך הוחל בהפצת המיעינות – ולמרות ואית נאסר אדמור' האמצעי. ההוראה מזה: יכול יהוי לעורך קל-יחומר; ומה אם בהיותו בישיבה בשלמוד לא טרדות ודאגות לא פעל עליו למדוד המאמר – הרוי וראי שעתה לא יפעל כלום וא"כ לשם מה להשקי מאמץ התשובה הניצחת לך היא גאות אדמור' האמצעי, הי' אפשר להתייחס מכך שנאסר לאחר גאות אדה"ז – אך למורתו זאת הייתה הגאולה. בן דיבר בשיחה זו בדבר הרחבה שבמאמרי אדמור' האמצעי לעומת מאמרי אדה"ז, ואמר הרבי שזו דוגמת הרחבה שבגמרה לעמוד המשנה וכוכב.

הורה לשיר את הניגון שלפני מאמר, ואמר מאמר ד"ה "פדה בשלום נפשי וגנו".

בשיחה הבאה עמד על ההכנות למבחן חנוכה, וביחד עמד לבקר אצל אלה שבדרוגה "משחשק החמה". אלה הנמצאים בכתירתפואה, בכתירותאות ובכתירותסורה. בן הרגש בדבר חדש המנתג של נתינת הזרקה ע"י ילידים בחנוכה. בסיום השיחה הזכיר לארגן "פאראד" של "צבאות השם" בחנוכה. לאחר מכן עמד על ההוראה מכך שהשיעור החדש והשיעור הימי בחנילים נפנחים. בן נ"ל ש- "פדה בשלום" הוא גם השיעור של יום י' בחודש ושל היום השלישי בשבוע. בן דיבר על ההדגשה של שנתה "הקהל" ועל השיעור הימי בחוםש.

בין הדברים דיבר על כך שה- "צמחי-צדק" כתוב (בعنין השיעור הימי בחוםש): "עין באור-התורה להמגיד". הרבי אמר שכאשר כותבים "עין" – יש לעשות זאת, ולא כדיות הטוענים שאין זה מחייבם. הוואיל, ולא הגיינו למדריגה זו" ...

בסיום ההתוועדות דיבר באריכות על המצב באה"ק, על שלא הגיבו בחריפות על הצעעה באו"ס, על הesson העתק שמשולם בעבור הנפט, ועוד שהוא הי' בידי היהודים וכו'.

"ניגון הכהנה", ניגון אדה"ז, ניגון ושורץ", ניגון ה- "קאנפערליך" והחל לשיר "נעט ניעט ניעקאווא". הוציאר על הרכבה האחורייה והחל לשיר "ווי ואנט משיח נאו". ההתוועדות נסתיימה ב- 12:45.

יום ג', י' כסלו

כשהגיעו מביתו נכנס לבייהיכן"ס לומר קדיש ונשאר עד סיום התפילה. נסע ל- "אוהל", וכשהורד ונכנס לחתילת מנהה אמר לפני התפילה את משנה רבי חנניה בן עקשייא וכו' וקידש דרבנן. גם לאחר התפילה אמר קדיש.

ש"ק, י"ד כסלו, פ' וישראל

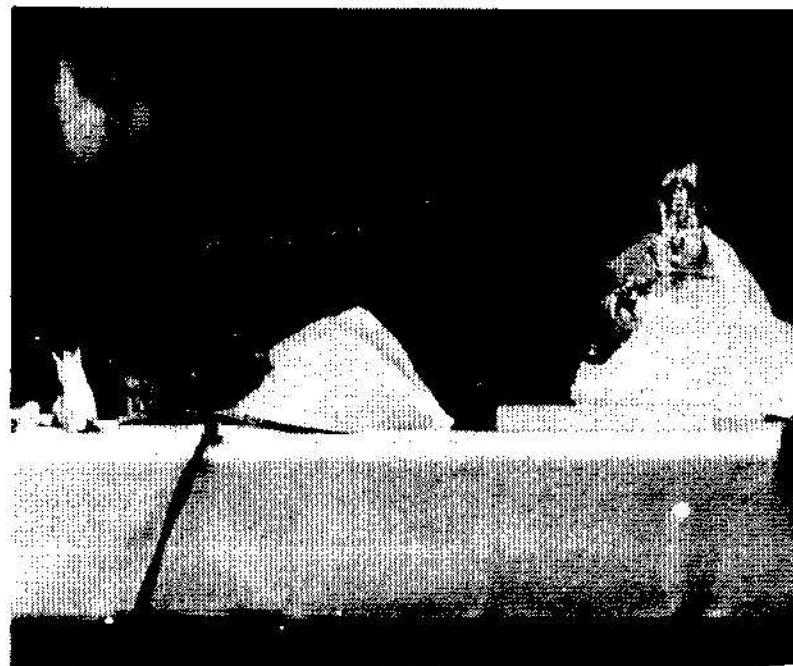
בליל שבת, כשהאלק הרבי לבתו שרו הות' את הניגון "מהורה ישמע" (י"ד כסלו הוא יום חתונת הרבי, בשנת תרפ"ט) והרביה הינפ' את שתי ידיו כאות להגברת השמחה. הרבי המשיך לעוזד את השמחה גם כשההך ברחוב.

להתועדות הגינו ילדיים רבים והעמדו על ה„פירמידה“ שבחלק האחורי של ביהכנס. הקהל שהשתתף בהתועדות ה"י די גROL, בהתחשב בעובדה שהיו אלה שעה עבדה.

בשעה היועדה נכנס הרבי להתועדות, מלוחה בשירה אדרידה של „ווי וואנט משיח נאו“, בידו סידורו, שkitת ניר שבתוכה החתימות ו„יד הכסף“. וכן החיק בידיו קופסה שבתוכה, „יד הכסף“ עברו סה"ת של משה. אחורי צעד מוכריון,

ר"ל גרון ובידו, „כתר“ נוצץ מכסף שאותו הניח לידי הרבי. הרבי פתח בשיחה בדבר מכתבו של ר' ק אדמור'ר הרץ"צ אשר כותב כי ימים מספור לפני סיום ס"ת מקרים על כך בעיר. הרבי הסביר, שכיוון, שישamus עציה-קשרורת, יש לפרט על כך גם, בנסיבות רחבים יותר. ובפרט שכן מדובר על ס"ת שמאחדת את כל היהודים, ובפרט שהיא נכתבה ביום חנוך נשיא ישראל, והימים נערכ בשנה „הקהל“ ובימים שלפני י"ט כסלו, ועד באה"ק. לאחר שיחה זו אמר, שכנו"ל, מסיימים את סה"ת ביום השלישי – hari והקשר עם הפסק בתהילים, „פדה בשלום נפשי וגוו“. הרבי אמר מאמר (כען שיחה) על פסק זה.

הרבי המשיך ואמר, שרוצים לזכות את כל אחד בהשתתפות בסיום סה"ת, ולכן יתן „כתר“ שבמחד ששולם עבورو יש לכל אחד חלק (הרבי הדגיש שאין

הרבנית לבוא להשתתף בחגיגת סיום סה"ת שנכתב לו כותם ע"י נשיא חכ"ז. כשוחר רבבי מביתו, לפני הפלית ערבית, פנה אל ר' זושא בחיק ובנדץ ראש לברכת „שלום עליכם“. לאחר תפילה ערבית המהין ר' זושא לרבי, בגין עז התהנתן, כשהחומר פנה אליו והתהלך ביןיהם דרישיך שקטעים ממנו נביא כאן (בתרגום חופשי ובעיבוד קל (הרבי פנה אל ר' זושא בסגנון „אתם“, אולם כאן כתבנו זאת בסגנון ישר))).

הרבי: שלום עליכם ר' זושא, מתי הנק נוטע מכאנז?
ר' זושא: אי"ה, מחר בשעה 4:00acha"z. (מספר לרבי את החתימות).

הרבי: האם החותמות הללו הן חתימות חדשות?
ר' זושא: חתימות חדשות.

הרבי: נאיו שעה אתה צוריך לצאת מכאנז?
ר' זושא: המטוט יוצר בשעה 6:00.

הרבי: לכבוד סה"ת נערך מחר התועדות קצהה לפני נסיעת הלילה יש חתונה וכן אר-אפשר לשעות דבר. אך לא אתה מגע במיוחד מהה"ק, לכן נערך מחר מסיבת-פרידה בין השעות 2:30-2:00, אני אומר כמה מילים והתועדות תימשך עד מינחת.

אתה „יד הכסף“ השאיר אצלך, אני אביאנו מחר לשולחן התועדות ולאחר מכן אחזרנו לך.

האם נתת כבר מהטיעעה, או שאתה מרוששawai שלא נסעה עכ"פ, בוכותך תמי" התועדות אצל יהודים. תפילה מנהה היא בשעה 3:15 (תהי), איפוא, התועדות בשעה 2:15.

ר' זושא: ירד עם הרבי.
ר' זושא: גס או נלך יוזעמכם.

הרבי: גס או נלך יוזעמכם.
ישר-כח גדול בשם כל המשלחים ונוראה בהתועדות שתתקיים מחר מן הסטם ב-15:2. ישר-כח גדול.

השמחה שפרצה ב-„770“ לאחר שר' זושא יצא בפנים קורנות ומסר את החודשה המפעיעה – לא חזרה. באוטו ערבית, מאוחר יותר, הוכנסו לרבי מסטר „כתרים“ עברו סה"ת. הרבי בחזר בחלקו התהנתן של „כתר“ אחד ובחילקו העליין של אחר ... במשך כל הלילה עבד והצורך כדי לבצע את המלאכה. („כתר“ זה ה"י מתנתו של הרבי למורות שבאה"ק כבר הווכן „כתר“). כן הזמן הרבי „יד הכסף“ עברו סה"ת של משה.

יום ג', י"ז כסלו

כשഗיע הרבי ל-„770“ הודיע כי התועדות מתקיימים בשעה 2:30 ותימשך שעה אחת.

החדש שנడפס בעיר פראג. בין הדברים אמר לו הרב כי התניא הראשון היה אמן אמר ל'צאת-אלואר ב'יר'ט כסלו, אלols למעשה י'צא-אלואר ר'ק ב'כ' כסלו' ואילו תנייא זה י'צא-אלואר ל'יר'ט כסלו. כן אמר, שהחומרה ב„MPI ספריטס“ (שכתב אדר' ז' בשער התניא) היה ל'מהדר'ל מפראגן.

הרבי גם שאל אם כבר הגיעו לבאן כל ספרי התניא שהודפסו שם. הלה ענה שהם הגיעו בעוד חודש. אמר הרבי: „אילו היו בידיינו עכשוו, היהתי מודרך על כך בהתווועות“. כן אמר לו הרבי שהוא שלח מכך למשיחו אלולים יתכן שהמכתב יתאחד

ואילו הלה זוקק לתשובה כבר בימים הקורובים. הרבי ביקש מהרב גליק לטלפון ולהודיע לו על תוכן המכתב.

๓๖

9:30 – התהוועות. קהל המשתתפים הי' עצום – השולחנות של ההתוועדות הגיעו כמעט עד הקיר המזרחי. כפי הנראה הגיעו רבים בעקבות המתועדות הגולות שיפורטו בעוננותו לנגי האפשרות לצפות בהתהוועדות בטלוויזיה. השתתפו גם רבנים חשובים כמו הרב יאלס, רבה של פילדלפי'; הרב שמחה עלברג – י"ר אגדות הרבנים; ראש ישיבת תורת ב"י, 777 – הרב פיקארסקי; רבה של חיפה – הרב שאירועוב כהן ואחרים.

הרבי פתח את ההתוועדות בبيان סיבת התקנסות זו, אשר היה נarrant לזכר גאותה אדר' ז' מסאטו, שהוא גם גואלה כל הענינים שבhem פועל – החל מ-איבר של יהודות ועד להפצת פנימיות התורה. הרבי אמר שמה, נזכרים: יש לבוא ל'ידי, וונעשים" – לפועל בכל הענינים של בעל הגואלה אשר הם מביאים את הקאתי מרד – דא מלכא משיחא".

בשיעור השני עמד על מה שכותב בעל הגואלה, במכחיו של אחר המאסר, כי הי' זה קידוש השם גם בעיני העמים והשרים. הרבי ביאר שתכליתו של היהודי היא להאיר את העולם ועד לאומות העולם. שכן על היהודי להשתדל שאותם העולם יקיימו את 7 מצוות בני נח. כאן הרחיב הרבי את הדיבור על כך שגם קיומן של מצוות אלה צריך להיות מובוס על תורה משה, ואם לאו, ר'ז' בדורנו את מה שארע. הרבי אמר כי על היהודי שנבחר לתפקיד ציורי להציג שהוא קשור עם התורה ובכך י מלא את שליחותו גם עבור יהודים וגם עבור אלה שאינם יהודים.

שיעור השלישי נסבה על מה שבעל הגואלה כתוב כי גואלו בא בזוכחת של אדר' ז'. הרבי דיבר על הקשר של כל היהודי עם ארץ-ישראל הרוחנית והగשנית והזכיר את החובה לשמור על שלימודו ולא למסור חלקים ממנה לא-יהודים.

שיעור הרביעית הייתה סיום על מסכת ערבית. בסיום השיחה דיבר על אחידותם של הוורים לחינוך ילדייהם.

הוראה לשיר את הניגון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה „פדה בשלום נפשי וגוי“.

כוonto לעירית מגבית, לאחר שכבר זיכה את כולם בכך). בסיום השיחה עורד על „עשרה המבעדים“. הרבי רמז לו' זושא ריבקין לgesht אליו זושא לו כוס „לחיים“. לאחר מכן קם הרבי על רגליו ומסר לו את ה„כתר“ (כשל הקהיל עמדו גם הוא, כמובן). ואומו שוה, בשם כל הקהיל. הרבי הורה לר' זושא להכין למזכירות לאחר התהוועדות ולקחת את ארגונית הארייה של ה„כתר“, וכן מבחב מיוחד שישחרר אותו מתחלים מכך.

כן נתן לו את בקבוק ה„משקה“ (שמוג קודם לכך לתוכו יין מכוסו) והורה לערבעב „משקה“ זה ב„משקה“ אחר באה"ק ולחלק לכל הקהיל בחגיגת הסיום. הרבי גם נתן לו חבילת שטרות כדי להקל למשתתפים – לצדקה, וכן את „ד' הכסף“. ר' זושא אישל לרבי שיזכה לשים את ה„כתר“ על סה"ת באה"ק והרב ענה: Amen.

לאחר מכן קרא הרבי לצורך שעשה את החר שהכינו באה"ק (הצורך הגיע מהה"ק), מוג לו „לחיים“ ובירכו שיזכה לעשות „בחורים“ ובים עברו ס"ת רבים ושילמדו ויקים את מה שכותוב בסה"ת.

אמר עוד שיחת קצרה בדבר ההכנה לי'יט כסלו בהפעצת המעינות חוצה, וכן עורד על ההכנות ל„מצצע חנוכה“ וביחד בקרוב אלה שמנגנים בגופם על אה"ק. ניגון חנינה, ניגון אדר' ז', ניגע ושורצין, והחילה לשיר „וואו ואנט משיח נארו“ ולאחר מכן – „ניעט ניעט ניעקואו“ והזיכר על דבר הברכה האחורה. בסיום ההתוועדות אמרה, שכעתה נחפהל תפילה מנוחה, שלעולם יהיה אדם והיר בתפילה המנוחה, וכונרוי: „ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים! וזה יביא לבניין בהםמ"ק ולכינאת משיח צדקנו. התהוועדות אורכה בדיק שעה. (התהוועדות כולה הוגה ע"י הרבי י'צא-אלואר בימים הקורובים).

חפלה מנהה התקיימה בכיכבון'ס הגדל, כשהילדים מחוורי הרבי והוא מעוד מידי פעם את שיריהם בתנועת-ראש.

๓๗

לאחר התפילה נכנסו אל הרבי הרב ל'יוי וחוגתו קיבל את ברכתו לפני נסיעתם לרוסיה. הרבי נתן להרב ל'יוי בקבוק „משקה“ מהתהוועדות והורה לו לערבעב את תכלתו בבקבוק ברוסיה. כן נתן לו דולרים.

๓๘

בשיצא, נכנס המכיר לשאול את הרבי מה על ר' זושא ריבקין לעשות עם השטרות שהרב נתן לו. הרבי ענה שמדובר זהה לעוד הרוחני של כפר חב"ד ושהוחדר יעשה בהם כפי הבנתו.

יום ח', חג הגאולה י'יט כסלו

בסיום התפilioות אמר הרבי קדיש. במשך היום נכנס אל הרבי הרוב גליק (מאנגליה) והביא עמו את ספר התניא

כסלו ה'תשמ"א

הורה לילדיים לשיר „וְיֻ וְאָנָט מִשֵּׁה נָאוֹ“ והכריו על דבר הברכה الأخيرة, ההתוועדות נסתיימה ב-20:4, דקות ספורות לפני השקיעה.

יום א', כ"ב כסלו

לאחר תפילה מנוחה נכנס אל הרבי פרופ' ברנובר ושזה עמו כ-15 דקות.

יום ב', כ"ג כסלו

בשעה 8:00 החל הרבי לקבל ל„יחידות“ את האורחים ל-17' כסלו, ה„יחידות“ נסתיימה ב-1:30 בלילה.

יום ג', כ"ד כסלו, ערב חנוכה

בשעה 12:30 בצהרים המשיך הרבי לקבל ל„יחידות“ את האורחים. האחרון הי'ראשישיבה מכפרחסידים, שנכנס בלוויית רעיזית, ושזה בmoroz של הרבי מעלה מחייב שעיה. ה„יחידות“ נסתיימה בשעה 5:00 שאז ירד הרבי לתפילה מנוחה.

כל הנכנים ל„יחידות“ קיבלו שני שטרות של דולר כדי לחתם את חילופיהם לצדקה.

זוטות מה„יחידות“

אשה מבראזיל כhabba בין היתר שהיא נסעה למקסיקו. נתן לה הרבי דולרים ואמר, שכשתגיע לאה"ק תיתן את חילופיהם לצדקה. התפלאה האשאה: מניין ידע הרבי שהיא עומדת לנסוע גם לאה"ק? ...

๕๖

ברצוצזה מפרש נכנס עם זוג התפילין שלו וביקש שהרבי יאחו אותו בידו (לסגולת ולברכה). הרבי מילא את בקשתו ואמר, שעד עתה היתה לנער חובה כלפי הקב"ה להניח תפילה ועתה מוטלת עליו חובה זו גם לפניו ...

๕๗

לייהודי מהא"ק שרצה לעזוב לאה"ב ענה הרבי, שראשית, זו טרחה גדולה, ושנית, הרי משיח עומד בקרוב לבואו

๕๘

מיוחדי ירושלמי שנכנס ביקש הרבי לספר אליה גוט ווארטט. הלה סיפר שעדר שעה מאוחרת בלילה, עד שהותך לשון, הוא שומע את קול התורה מביהם"ר „חורת אמרת“. .

אחריו נכנס מנהל מוסד בירושלים. הרבי אמר שהוא יתן לו מיד 2 דולר כדי שלא ישכח הדבר ע"ז רוב הדברים. וסיפר לו את דבריו של הראשן. הלה שאל את חווית-עדותו של הרבי לגבי תוכנינו לבנות בנינים נוספים

יום שנות "הקהל" בבית-חניון

לאחר מכך דיבר בדבר הוראה מהשיעור הימי בחום שמנה זו היא שנת „הקהל“. כן דיבר באricsות בענין „שער היחיד והאמונה“, „צמצום כפשוטו או לא כפשוטו“. ובצעין „המחדש בטובו בכל יום חמץ מעשי בראשית“.

לאחר השיחה הורה לחלק את הכריטיסים ואת המעתפות עבור הלוקה הש"ס. הרבי ביקש עט מהרב יאלס וכחוב בעצמו על אחד הכריטיסים.

הרבי שאר-ישראל בון ניגש אל הרבי ובין השאר דבר עמו הרבי בענין ארוגן ברכבת-כהנים לד הכותל לא רך ביו"ט.

„ניגן הכהנה“, „ניגן אדרה“, „גע ושורץ“, ולאחר מכן אמר הרבי שהויאל ונמצאים כאן „צבאות השם“ שהניגון שלהם הוא בדבר מה שהם רוצים משיח עבשו ואים מוכנים לחוכות – שיישירו את הניגון שלהם.

הרבי התחיל את הניגון „וְיֻ וְאָנָט מִשֵּׁה נָאוֹ“ ומזה כפifs בחתלהות, לאחר מכן הורה לילדים לשיר „עווזו עצה ותופר“ והתחליל „ג'עט ניעט עזקוואו“. הוכיר על דבר הברכה الأخيرة ויצא כשהוא מתחליל לשיר „כ"י בשמחה הצאו“. ההתוועדות נסתיימה בשעה 20:15 אחר חצות הלילה.

ש"ק, כ"א כסלו, פ' וישב

ב-1:30 – ההתוועדות. בחיליל השיחה הראשונה הסביר כי בשבת זו יש שני עניינים: ה„ריכולו“ של י"ט כסלו; וה„מנין מחריכין“ שקשרו בחנווכה. הסביר את עניין „סדה בשלום“ ש„פארה“ מורה על כך של האדם „לפדות“ את עצמו ובאופן של „חטוף ואוכל חטוף ושותי“; ובשלום מ„פארה“ מורה על כך שעבורה זו אינה צריכה להעשות ע"י תעמידה וסיגופים. ההוראה מ„פארה“ בעבורה עם הזולות (שכל אחד חייב בה): יש לדבר עמו תחיליה על מעשה בפועל ומיד לאחר מכן על ענייני פנימיות התורה ולא לחושש שהלה יתבלבל.

בשיחה השני בירא את הקשר של י"ט כסלו להנוכה. עורד על דבר המגבית של י"ט כסלו וכן על הפצת המציגות חוץ ועל מבחן חנוכה ואמר שכיוום, כשהעתקה ממוקם למקום געשה ב晦ירות רבת, הרוי ב�性ות זה כן מפני שגם ברוחניות עוברים מדרגות לדרגה ב晦ירות ולכן יש לעשות הכל בזריזות.

ማמר (בניגון שיחה) ד"ה „וישב יעקב וגור“.

שאל את הkowski על פירושי (על שני פסוקים, באחד על מה שרשי' מכادر ובשני על מה שלכאורה هي עליו לבאר ולא בירא). השלים את הבירור על פירושי מהשבת הקודמת וכן השלים את ההדרון מ"ט כסלו, שקיים אותו עם ליקוטי לוי"צ.

בשיחה זו גם דיבר על עבדות של ה„משפיעים“ שעיליהם לעורר יהור את אנשיהם. כן דיבר על אופן ניהול מוסד, אשר כשם מוסד מתחפה יש להכenis אנשים נספחים ולא להחשש, ואדרבה – מנהלי המוסד יהיו ע"י כך בדוגמה, „מלך מלכי המלכים“. הרבי הורה להזכיר על ה„מלוחה-מלכה“ שנערכה במוצאי ש"ק בדבר בניה המוקה החדשה ולאחר שהזכירו נתן למזכיר בקבוק „משקה“.

בקטע השני דיבר על כך שהנשך של „צבאות השם“ אינו נשך של צבאبشرיהם. בצבא ב"ז מחליפים את סוג הנשך בהתאם לצרכי הזמן, ואילו הנשך של „צבאות השם“ הוא אותו נשך בכל הנסיבות ובכל המיקומות – לימוד התורה וקיים המציאות.

בקטע השלישי הסביר הבדל נוסף – אשר „צבאות השם“ לוחמים ע"י אוורלא בשימוש בדברים שאין עדרינן. כן הסביר את הוראת האג ההוראה – אשר מיום ליום מרבבים את האור ו„עלין בקדש“. בקטע הרביעי אמר, שבסיום היכינוס יחולק מטבעות עבור הילדים – אחד כדי לחת לצדקה והשני כ"דמי חנוכה" – ושישירו שנית „עווץ עצה וחופר“ ו„אך צדיקים“, כן הורה שהכינוס הבא של „צבאות השם“ יתקיים בט"ו בשבט.

לאחר סיום תרגום השיחה חילק למורייכים ולמדריכות מטבעות עבור הילודים, שרו שנייה „עווץ עצה“ ו„אך צדיקים“ והרבבי מהא כפיים במרץ. היכינוס נסתהים ב-6:00 לפנות בוקר.

התפלל ערבית וכדרכו מ-7:00 למכונית עמד הרב העבט והצדיע לרבי. הרבוי חין והשיב לו בהצדעה ...

יום ה', כ"ז כסלו, ב' דוחנוכה

נסע לאוהל וכשוחר נכנס לביהכנייס הנדול לחפילה מנהה. (חפילה מנהה התקיימה „למטה“ גם בשאר ימי החנוכה).

למוסד. ענה הרבוי, „אני חסיד גדול של בניי, ובמיוחד חבנו הכל היותר. ובשבוע הבא, כשהטיירך מסיבה עבורי המוסד, חספרו שבעה (והרבוי הביט על השעון) עשרה לשוחטים בלילה שוחחנו בנוגע לבניי.“

לאחר מכן דיבר עימו הרבוי לגבי הכנסת אדם נוסף לשכינה שיכניס יותר חיים בונגלה, ואמר הרבוי שאין זה גודע מלאה שנמצאים שם כבר.

๕๔

הרבי שאל ילד שנכנס מה הוא לומד, והילד ענה שהוא לומד את פרשת ויצא. שאל אותו הרבוי בנוגע לייעקב אבינו ולאחר מכן שאל אם הוא באצבות השם, אם כבר יש לו סמל והאם כבר הוועלה בדרגא ...

๕๕

בעל-חשובה מהא"ק כתוב שהוא רוצה להיות מקשור לרבי, אך זה קשה. הרבוי ענה שאין זה קשה כלל (ומחק מהפה רק שלו את המלה „קשה“).

๕๖

לכן ראש עיריית ירושלים אמר, בין השאר, שיפעל להשכנת שלום בעיר.

☆ ☆ ☆

לאחר חפילה מנהה הדליקו בבייהכנייס את הנר הראשן של חנוכה ושרו „גורות הללו“. לקרהת סוף הניגון עוזד הרבוי את השירה בתנועות ידיו ומילים „כדי להודות . . על ניסיך מחה כפים במרקץ.

יום ד', כ"ה כסלו, א' דוחנוכה

אחה"צ החקירים היכינוס של „צבאות השם“. אולם ביהכנייס קושט בפלקטם, דגליים וכוכי' וחנוכי' גודלה העומדה על הבמה. ילדים חבשו כובעים של „צבאות השם“ וחלקים אף לבשו חולצות של „צבאות השם“ וענדו סמלים. ב-00:40 נכנס הרב כיינוס. החפלו מנהה, הדליקו את הנרות כשל והמלואה בשירה שאותה מגביר הרבוי. המנחה, הרב י. ה. העט. קרא את שמות הילדים המצחתיים וכששיים ביקש לכלב אותם במתיאות-כפיים. גם הרב החל למתואם כפיים ובעקבות ואת היו התשואות חזקות, כמוון.

לאחר אמרית י"ב הפטוקים הקיין הרב י. ה. העט את הילדים לשמיית שיחתו של הרבוי והרבבי אמר שיחה בת 4 חלקים, ככלאח כל חלק מתרגם הרב העט את השיחה לאנגלית.

בקטע הרבישון דיבר על מלוחמתם של „צבאות השם“ נגד היוצר המנשה „להשכחים תורתך ולהעבירם מחוקיך רצונך“ וערור את הילדים לצרכו עוד ועוד ילדים „צבאות השם“ כדי להביאו ל„משיח נאוי“. כן דיבר על כך שהוא פלא איך יכול יהודי להחנוך לבקשה „ווי וואנט משיח נאוי“ – והרי שלוש פעמים ביום אומרים „את צמח דוד עבץ מהרה תצמיח“ ומוסיפים: „כדי לישועתך קיינו כל היום?!

הזכיר על דבר הברכה האתורונה ולאחר תפילה מנהה התחל לשיר אך "צדיקות". ההתועדות נסתיימה ב-35:4, חמש דקות לפני השקעה.

יום א', פ"ט בסלו, ח' דחנוכה, ע"ח טבת

נסע לאוֹהָלֶת. כשוחר התפללו מנהה "למטה", לאחר התפילה הדליקו נרות חנוכה, שרו "הנרות הללו" ומיד לאחר מכן רמו הרבי שיתפללו תפילה ערבית (דבר ידי ניר שיתפללו מנהה ומעריב בוה אחר זה).

פרשת ספר המפתחות למאמרי אדרה"

הזכר לעיל כי בר"ח כסלו קרא הרבי לחדרו את הרב חזוקוב והורה לו לאorgan את ערכית "פתח העניים" למאמרי אדרה". בשיחה זו גם הורה שהפתח יקיף את כל ספרי אדרה זו, הן אלה שנпасפו כבר והן אלה שעדרין לא נdfsposo. בין הורה כי בענודה זו יעסקו אלה שכבר עסקו במלאה זו, המקומים, ואמר שאם יתעורר ספיקות לבני ערכיהם מסוימים – שיכניסו אותם בכל וא Tat. הרבי גם קבע לח זמני: על "ברטש" של הערכים להיות מוכנה לקראת הימים שבו הוא נושא לאוֹהָלֶת; פ"ז הגדה צרכיס להיות מוכנים ביום י"ד כסלו

והספר יוכל צריך להיות מודפס ל"ט כסלו. הרבי אמר שאלה שיעסקו במלאה זו יקבלו חשלום כפי בקשתם מקופת כך אדמור"ר הרדי"צ, שוגם הוא משתף בו, וסיים שהוא ממתין לחשובה. בעברו ומן מה הודיעו הרב חזוקוב לרבי כי הקום ועד שעסוק בו ושהאיפה הראשונה תקיים או בשעה 15:1 או לאחר תפילה מנהה (ב-30:3). על האפשרות השנייה אמר הרבי, "לאחר מנהה? מדוע כל כך מאוחר? שתתקיים האיפה ב-15:1". וכך היה.

कשהודיעו לרבי על חוצאות האיפה, הויאל לענות:

"נת' ות'יך ודבר בעתו – בשנת הקhalb, אזכיר עה"צ. בר"ח כסלו חדש הגאולה וחודש האור, להצלחה רבה מותן אריזות רבה (כאגה"ק אל המתנדבים בענין הפצת המעינות – שכאגה"ק דהבעש"ט מביאה כי יבוא שיליה").

למחרת, ב' כסלו, כתבו דוו"ח על חוצאות העבודה של היום הראשן. תאריך הדוו"ח היה "אור ליום ב' ויצא". הרבי צין לפירש"י במחילה פ' שנ – "וישא יעקב רגליו – משוחבר בשורה טובה . . . ונעשה קל ללבת".

ביום ג' כסלו הגיע הרבי על הדוו"ח של יום האתמול כי:

ש'ק, פ' מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחנוכה, מברכיס טבת

על סחת' של מsieה כבר הי' תלוי יד הכסף החדרש (שהומן ע"י הרב ביבן בכסלו).

1:30 – התועדות. בשיתה הראשונה דיבר על כך שיש שלושה שקלאות-טריאם יש חובה לשמה בימי החנוכה,อลומ בשכת ודי יש לשמה ובפרט שהഫטרה היא "רני ושמחי". ואפילו לדעת אלה האמורים שאין חובה לשמה הרוי גם לדעתם מי ששם תבוא עליו ברכה, אלא שאין חובה. ההוראה למשה: תורה ומצוות בשמה גדולה.

בשיחה השני דיבר על ההוראה מקראית התורה של היום הרביעי של חנוכה אשר הנשיא הקרוב ביום הרביעי הוא משבט ראובן. הרב הסביר שאת מעשייו של ראובן רואים בפרשנו, שהוא אמר לאחיו: "הלא אמרת אל תחטא בילדך". ולכוארה מדוע הוא מלח על פצע ואומר: "אהו! אמרת לי לכם?!?"

אלא הביאו הוא שבחיחלה' אמרו האחים: "אבל אשימים אנחנו", שככן חורו בתשובה על מעשיהם, ולאחר מכן מביאו אותו ראובן לשילמות התשובה – החשובה של "זדונות נעשו לו כוכיות" שככן נערך החטא מעיקרו. הינו, שענינו של ראובן הוא – שלילמות התשובה.

בהמשך ליה דיבר הרבי על אלה שמוחאים-כפיים ופניהם מראות עליהםשו עבדות פרך עבורים... כן דיבר על אלה הטוענים שאן זו דרכם לבוא אל הקב"ה בדרישות ולהתבו אח בית המשיח. הרבי אמר שגם אם לא דרכם, אך זו דרך השו"ע האומר שבתפילה יש לחושב את פירוש המילות, וזה התפילה של את צמח דוד עבדך מהרה חמץיה".

הורה לשיר את הניגון שלפני מאמר ד"ה "רני ושמחי גנו". שאל השאלה על מה שרשי' מבאר ובשני על כך שאנו מבאר דבר התעון פסוקים. באחד על מה שרשי' מבאר ובשני על מה שרבינו מגלה בק את הדבר" ביאור), השלים את הביאורים מהשפת שעברה (בענין "אני מגלה בק את הדבר" סיפורים ופתגמים מעניינים) ועמד על העזרות לזהר.

במשך להעזרות לזהר דיבר בארכיות ובתוכף על הפקדים של תלמידי ישיבת תוכ"ח ועל החוכות המוטלות על הנהלה. אמר בין השאר שמיין שעשרות מאות אלפי בני נוער, בעלי כשרונות שונים פחות או יותר, וכן כמה מאות למדו בתורת כדיל ההייה "נדות לאדר" – הרוי ודי שעלייהם לארחות המוטלות עליהם! כן דיבר על הפקדים של האתරאים לגשמי שליהם לזכור כי הם עברים לרבותינו נשיאינו. נקחת השיחה יהה – שאל לתלמידים להחערב בתפקיד הנהלה ואל לאחראים על גשמיות להחערב בלילה וביר"ש של תלמידים. הרבי ממש צעק בכאב בחלקים מסוימים של השיחה זו, סיים את התועדות בברכה שרתלמידים והנהלה יתקנו את כל הטעון תיקון וכולם, יחד עם "צבאות השם", יילכו בקרוב לאח"ק בנאולה האמיתית והשלימה, "גנו".

כסלו ה'תשמ"א

ביום שלישי, י"ד כסלו, כתוב לגבי הגנת דפי הגדה (פָּרִוֶּפֶס):
ולחגgi חיטב בהגנת הפרופס – יתעסקו בזה... בכל
זריזות וביחד ע"ז בכל הדיקוק.
לאוהל נסע הרבינו עם צילום מ"כרטסת הערכים.

๖๔

ביום רביעי, י"א כסלו, הכנסו אל הרבינו את דפי הגדה והוסיפו מראייה
 מקומות ערכיהם (בתניא, תורה-אור ולקוטיתורה וכן בספר המתארים חקס"ח)
 וכן שינה כמה ערכיהם.

๖๕

ביום חמישי, י"ב כסלו, המשיך הרבינו בעבודה זו וביקש שעד 11:00 בלילה
 יכנסו אליו אח כל דפי הגדה. כך נעשה והוא נסע לבתו עם שקייתנייר
 מלאה בגליונות של דפי הגדה.

๖๖

בשחור הרב לוי, 777, בבוקר ע"ק הביא עימיו את הגליונות ועליהם הרבה
 הוספות וכו'.
 זמן קצר לפני שבת נסתימה מלאכת הסידור בדפוס והכנסו לרבינו את כל
 דפי הגדה, עד אותה ת".
 "ובודאי יזרעו בהגנה כדביי וחוויל בפומ" – שゾחי^ה
 התכליות והשלימות וזכות אדה"ז תעמוד לכאו"א שי' וב"ב בכל.
 אזכור עה"צ".

๖๗

ביום ראשון, ט"ו כסלו הורה הרבינו שספר זה יודפס לזכות אלה שעסקו
 בערכתו ובכלל זה גם המדריסים ומנהלי בית-הדרושים, ושלל אחד מהם ישתחף
 בהקרשה בסכום של دولار ושמונים סנט (עشر פעמיים ח"י).

๖๘

ביום שני, ט"ז כסלו, הכנסו לרבינו רשימה של שמות אלה שעסקו בהכנת
 הספר בצדוק שם אמרם. הרשימה סודרה ע"פ א"ב והרבינו הכנס את שמו ושם
 ابوו באות "מ", באמצעות הראשימה.
 בתחילתה רצוי להציג את שמו של הרבינו ולכתוב בסופו "שליט"א" (ואצל
 השאר – "שי"). אולם הרבינו שלל כל צורה של הדגשת שמו וכותב בסוף רשימת
 השמות – "שליט"א" וכן הוסיף נוסח של קדשה.
 הרב היהודי שرك אלה שעסקו בערכיה וכן המדריסים ומנהלי הדפוס יכנסו
 ברשימה ותו לא. בן הודיע שמחיר הספר יהי – دولار אחד בלבד!

יום שנות "הקהל" בבית-חניינו

"צ"ע אם בקצב כזה יוגמרazoן המדבר – ובפרט שע"פ טבע.
 – זריזות מתמעטת זמן (בחותיון העניין)."
 ๖๙

בדוח על יום ג' כסלו (שהוכנס בד' כסלו) הי' התאריך "יום ג' ג' כסלו,
 שהוכפל בו כ"ז". הרבי מחת ק"ה מהלימים "יום ג'" ושני קריש מחת המילאים
 "שהוכפל ג'ו".

במשך הדוח הי' כחוב: "בעזרת הש"ח נוכל למגור ליום המוגבל". הרבי
 כתוב לאחר המילאים "בעזרת הש"ח": "באם ינצלוח כדבעי למוחוי";
 לאחר המילאים "נוכל לנמור" כתוב: "חרבה קוזם"; ולאחר המילאים "ליום
 המוגבל" כתוב: "מדחה והגבלה ודפלני חדש כסלו. פשוט".

๖๐

ביום חמישי, ה' כסלו, מסרו לרבי את הדוח על יום האחמול וענה: "אזכיר
 עה"צ". הרבי בקש שאות הדוח על יום זה יכינו עד בואו למחרת (בש"ק)
 לחדרו.

๖๑

בדוח על יום ה' כסלו שנמסר בבורק עש"ק הי' כחוב בין השאר כי את
 הדוח של יום זה ושל יום ראשון ימסרו ביחד. על כן כתוב הרבי:
 "ח"ז לא רק יום אחר, אלא גם מנין זמן מחדש (שה"ז לאחר
 ש"ק!!!)".

๖๒

הרבי הוסיף בעל-פה כי מאחר שבמוש"ק משנים הצירופים של שם א"ד
 ומחיל שבוע חדש – לכן אין לדוח ולחבר את מה שצריך להעתה בשבוע זה
 עם מה שצריך להעתה בשבוע הבא, ואמר שהוא ממතין לדוח עד הדלקת נרות.

ביום ראשון, ח' כסלו, שאל הרבי על הדוח של מוש"ק והשיבו שהוא
 יכול בדוח של יום ראשון.
 הגיב הרבי ואמר: מוש"ק שייך ליום השבת ויום ראשון הוא יום בפני
 עצמו.

๖๓

ביום שני, ט' כסלו, הכנסו את ה"ברטש" של הערכים אל הרבינו. שאלו אם
 לשלב את הערכים של כל הספרים יהדי או שערכי כל ספר ייערכו בנפרד. הרבי
 השיב:

"ת"ח ות"ח. לצרף כולס יחד (כמדובר). ובאם נעשו כשיתות
 המפתחות לключи ולחתו"א (אפי לערך) ביחיד הכל ויהי דבר
 שלם יותר".

בלילה, לאחר ההתוועדות, הוסיף בעל-פה שיצרפו גם את הערכים של ספר
 התניא.

๖๔

יום שנות "הקהל" בביתן חינינו

כשכתבו לרבי בעין הדפוס וכור' אמר, שהויאל ובין כך עובדים (בשער הדברים) כל היום והלילה בנוועד להפצת שיחות" – שיעיסקו בזה גם ב"ווער". וכך ה'י. כל שעה התעניין הרבי בהפתחותיו.

๖๘

בליל י"ט בסלו אמר, שלמרות שהוא יהע שעיפויים ולא ישנו כמה לילות וכוי – בכל זאת, הי' שמח מאד אם הספר יהי מוכן למחרת.

๖๙

בליל י"ט בסלו, לפני ההתוועדות, עמד כבר הספר למכירה במחיד של \$1 (כנ"ל), וכמובן שהספרים נחטפו תוך דקוט ספרות ...

๗๐

בעש"ק פ' מקץ ג' דחנוכה, מסר הרבי שטרות של דולר אחד עבור כל אלה שעיסקו בעבודת החויל של הספר – דולר עבור כל אחד.

☆ ☆ ☆

מספר תשובה מהרב בחדש זה

על החוכנית לבניית המקווה החדשה, הויאל לענות:
ובודאי יהיו כ"ז יפה בוגען לריהיטים, כתלים וכו' (שגם באז
תהיי מהודרת ונאה בערך כל המקוואות אשר בעיר). ועוד עיקר –
הזריזות (בחבנוי וכו') המכיא אפרירית. זכותות הרבים מסיעת".

๗๑

קטע מתשובה הרביה ל"לייבאויטשער ישיבה" על החומר שהויל בוגען
ל"צבאות השם" ועל וסמל:
לברר פסק-דין רב ע"ז נשיאת הסמל בשבת קודש ולהוסיף
הוראה שמרו על קדושת העלון. כדי שיפרסם את ההוצאה
לאור ויעורר ברעם וכו' שיישו עד"ז וכו'".

טבת